

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3
SWISH 123 182 3806

Rapport November 2024

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Nu är det snart dags för vårt årsmöte. Vi tänkte ha mötet på Zurich, Linnégatan 5 den 3 december kl 18.00. Meddela mig om ni vill vara med; monica@djurskyddiost.se eller min mobil 0733-573165.

Sankt Petersburg

Elena berättar om två hundar där ägaren hade övergett dem utan mat och någonstans att ta vägen. I samma område bor en av Elenas omplaceringar och ägaren kontaktade Elena och bad om hjälp. De var inte kastrerade, och Elena var orolig för att tiken skulle komma i löp. Jag bad därför om hjälp att få dem kastrerade och vaccinerade. I Sankt Petersburg och i den angränsande regionen kan man kontakta de lokala myndigheterna och be dem ta hand om hemlösa djur för kastrering. Man behöver bara visa på myndigheterna att hundfångarna inte kommer utan anledning.

Hundarna togs till stadens karantän. De var så magra och utmattade att de inte klarade av operationen direkt! Först behövde de gå upp i vikt, så efter tre veckor kunde de kastreras.

Elena skrev om deras historia på Internet, och en kvinna svarade att hennes familj hade haft två hundar, men att de hade dött av hög ålder. Hon och hennes man ville gärna träffa Lucie och Archi och de tog dem direkt. De åkte med hundarna till sitt sommarhus vid Ladogasjön i tre veckor. De har också en stor lägenhet i Sankt Petersburg, vilket är bra även för hundarna Lucie är 3 år gammal och Archi är 1 år gammal.

Lucie i nya hemmet

Archie innan räddningen

Båda hundarna njuter av nya livet

Lada

En annan historia är från Astrakhan-regionen. Detta hände i en liten stad – Akhtubinsk, nära Volgograd-regionen och långt från staden Astrakhan.

En tik levde kedjad under mycket dåliga förhållanden. Hennes framben var svullet och blev bara värre. Jag läste om denna hund i en grupp. En tjej och hennes far bad hundens ägare att ge dem hunden, och det gjorde han. Men veterinärvården i den här staden är på en mycket låg nivå. De kunde inte få någon röntgenbild. Hunden hade ont. En lokal veterinär rekommenderade några injektioner, men de hjälpte inte. Lada blev allt sämre. Jag pratade med våra veterinärer, och de sa att hon behövde en operation och att de hade hittat en plats för Lada hos en veterinär. Vi transporterade henne med tåg till Petersburg. Det gick ett tåg mellan Volgograd och Petersburg, som stannade på en liten station i bara tre minuter vid 3 på morgonen. Och denna station låg tre timmar med bil från Akhtubinsk. Jag bad en lokal djurvänförening om hjälp med avgången. Jag har haft kontakt med denna förening under en tid. De räddar många fångade hundar från att bli avlivade. De lovade att hjälpa mig. De följde med Lada till tåget på natten.

De hade bara tre minuter på sig, och buren var för stor och de kunde inte få in den i vagnen. Alla var nervösa. De klippte sönder buren och bad tågvärdarna att bygga om den.

I Petersburg mötte våra djurvänner Lada och åkte med henne till veterinärkliniken hos våra vänner. Blodproverna var inte bra: låg hemoglobin och hematokrit. Det fanns också problem med njurarna. Det värsta var att hennes framben var så smärtsamt, och det visade sig vara cancer. Det enda alternativet vi hade var att amputera benet.

Montenegro

Vi fortsätter stödja **Buba** i hennes arbete med hemlösa hundar och katter. I somras köpte Buba avmasknings- och fästingmedel till ca 20 hundar, som levde på gatan. På somrarna brukar hundarna få mat från turister, extra foder behövs inte. Nu, när det börjar bli kallare och det inte finns några turister, behöver hundarna få mat - våra pengar kommer till nytta, hundarna behöver inte vara hungriga.

Vi fortsätter även stödja **Vera** - den äldsta (nästan 80-åriga) volontären i stan. Aki - hunden med svår Leishmania - mår bra nu (vi bekostade hans medicin), men Vera har många fler skyddslingar förutom honom. Varje dag går hon en runda, ser till att både hundar och katter får mat, undersöker dem och tar till veterinären vid behov. För några dagar sedan skrev Vera till mig:

"Kära Hanna,

På en plats utanför stan där jag matar hundar lämnade någon idiot en valp i ett paket. En tik. En meter bort från den platsen ligger kanalen, och gatan, det finns även vuxna hundar som kunde skada sen lille...

...Valpen jag hittade övergiven började kräkas och hade diarré. Una sa att hon skulle ta honom, men jag tog honom till veterinär. Det visade sig att valpen hade parvo. Oavsett, Una tog honom."

Valpen klarade sig tack vare Veras snabba agerande, Unas hjälp och givetvis våra pengar - utan dem skulle Vera inte ha råd att ta valpen till veterinären.

Cody

I förra rapporter berättade jag om hunden Cody, som räddades från säker död på gatan (alla hans kompisar blev förgiftade bara en vecka efter att volontären Vesna tog Cody från gatan och placerade i ett pensionat).

Två av våra medlemmar har sen dess sponsrat Codys pensionat, veterinärvård, foder och läkemedel. Förra månaden blev vi kontaktade av en kvinna som bodde i Belgien - hon hade redan en äldre tik av samma ras som Cody (posavac), ocks adopterad från Montenegro. Marina (kvinnan) ville adoptera en hane som sällskap till sin tik.

Hon blev förälskad i Cody - den 22 november åker Cody till sitt "för alltid" hem i Belgien, nära franska gränsen. Marina är en god vän med Una (den irländska kvinnan som bor i Bar och driver ett litet hundhem), vi kommer att få nyheter från det nya hemmet. Cody har fått behandling mot sin hjärtmask, han är en frisk, mycket trevlig hund. Nedan bilder tagna av hans räddare Vesna.

Emina - Tuzi

Vi fortsätter stödja steriliseringar i den lilla staden Tuzi - Emina försöker fånga tikar och sterilisera dem, för att förebygga att nya valpar föds. Hon pratar även med folk som har hundar, uppmuntrar dem till att sterilisera sina tikar - de flesta valpar föds av tikar som har ett hem. Nyligen hittade Emina en tik som snart skulle föda - hon tog den till kliniken, bad om sterilisering. Hon hade fruktansvärt dåligt samvete pga av detta, men samtidigt tänkte hon på det otroliga lidandet som valparna skulle utsättas för - de flesta valpar dör av sjukdomen parvo, som är ett magsjukesvirus, där hunden både kräks och bajsar blod och dör under några dagar en mycket plågsam och utdragen död. Hittills har Emina steriliserat 21 tikar inom vårt projekt.

Bosnien - Travnik

Maja fortsätter att hjälpa både hundar och katter - hon steriliserar alla tikar och katthonor hon hittar, köper även mat till hemlösa djur och gör en runda varannan dag, för att ge dem mat och - vid behov - ta till veterinär. Hon köper även mat till valpar som finns i det lokala hundhemmet. Nyligen har hon hittat en tik med valpar - någon har slängt tiken på gatan när det började bli för jobbigt med små valpar som börjar röra på sig. Tiken blev steriliserad, alla valpar blev adopterade.

Maja skriver:

Tusen tack för ert stöd - utan det skulle vi inte kunna vare sig mata eller hjälpa övergivna djur, som tyvärr finns överallt.

Serbien

Elida är verkligen en stjärna - hon har vigt sitt liv åt hundarna. Hon är förtidspensionerad - fyller hela dagarna med att ta hand om hemlösa hundar. När jag pratade med henne första gången, grät hon att hon inte orkade med en enda valp till - så många av dem som hade dött i fruktansvärda plågor, både av bilar, onda människor och sjukdomar.

Trots 50-graders värme i somras, åkte hon runt, samlade dräktiga tikar och körde dem till veterinären för sterilisering. Vår hjälp betyder otroligt mycket för henne - hon har hittills kastrerat/steriliserat 135 hundar (varav 19 stora, bråkiga hanar).

En gång hittade hon en tik med uppsvälld mage - hon trodde att tiken var högdräktig, men det visade sig vara mask... Hunden blev givetvis avmaskad.

Elida bor i staden Prijepolje och fångar hundar där. Hon har 2 veterinärer - en närmare, i Priboj, 3 mil bort, och en i Uzice (9 mil bort). Förut brukade hon åka till Uzice med de dräktiga tikarna - veterinären i Priboj ville inte sterilisera dem, men hänvisning till sitt samvete. Men till slut lät hon sig övertygas - nu slipper Elida den långa resan, hon kör "bara" 3 mil till veterinärstationen.

Ukraina

Vi fortsätter att stödja sterilisering av hundar och katter i Oleshki, Kherson-regionen.

Tillträdet till den vänstra sidan av floden Dnepr har tyvärr begränsats av de ryska myndigheterna. Veterinärer måste nu ha ett speciellt tillstånd för att resa dit. Det finns ännu ingen information om hur detta tillstånd kan erhållas. Orsaken verkar vara den försämrade situationen i zonen mellan vänster och höger sida av floden. Lokalbefolkningen noterar ökande beskjutning.

Hittills har det genomförts 4 steriliseringsomgångar: 87 djur steriliserades, varav 25 hundar och 62 katter. Eftersom veterinärerna är involverade i flera andra projekt kan det vara svårt att hitta tid som passar dem. Det är också inte klart hur kan de få passerkort till krigsområdet.

En av volontärerna skriver:

Den 23-24 juli hade vi återigen besök av veterinärer från Krim, våra modiga kvinnor. Denna gång steriliserade de och gav vård åt cirka tjugo hundar och katter. Besöket kommer att vara minnesvärt under lång tid, eftersom det inträffade en drönarattack nära gården där veterinärerna var stationerade. Som tur var gick drönaren in i en pelare, men regn av splitter var intensivt och gården blev skadad. Människor och djur lyckades dock söka skydd inomhus. Vi var ordentligt skakade av händelsen innan drönarna till sist slutade flyga runt oss. Det verkar som om Gud beskyddar oss och avvärjer faror. De kommande datumen för tjejernas återkomst är ännu okända då de befinner sig i vår 15 km-zon med passregler; vi vet inte vad som kommer att hända närmast. Förhoppningsvis löser sig situationen på bästa sätt. Vår stad behöver verkligen veterinärhjälp och det krävs modiga tjejer från Krim för att våga resa hit. Vi förblir optimistiska och ser fram emot framtiden.

Polen

I nordöstra hörnet av Polen ligger ett sheltre, med ca 400 hundar väntande på sitt eget hem.

I sheltret finns det volontärer som hjälper till under sin lediga tid. Volontärerna tillhör den stora polska organisationen TOZ (Towarzystwo Opieki nad Zwierzetami).

Jag (Hanna) har följt volontärernas arbete under några år - både de och personalen gör verkligen sitt bästa, men pengarna och tiden räcker inte till allt.

De flesta hundar som hamnar i sheltret har kommit bort från sina ägare - ibland hittar man ägaren, ibland inte. Men det händer att ägarna har försökt göra sig av med hunden på ett omänskligt sätt - nyligen har volontärerna hittat en hund vars alla ben var bundna med ett rep fäst i halsbandet - hunden kunde inte röra sig.

Ibland hamnar människor i en svår situation, som en kvinna med 40 katter, som plötsligt har blivit vräkt. Alla katter blev omhändertagna av volontärerna i sheltret. Det blev en extrem ekonomisk belastning - att testa, avmaska, vaccinera och köpa foder samt burar till 40 katter (de har bara ett rum) kostar väldigt mycket.

Sheltret har flera längor med små hundgårdar, med flera hundar i varje, hundgård. Trängseln gör att det förekommer slagsmål. De mest aggressiva hundarna är placerade i egen länga (man får inte avliva friska hundar i Polen, även om de är aggressiva), de kommer aldrig att adopteras.

Sheltret är registrerat enbart för hundar - men eftersom kattens status i Polen är ännu lägre än hundens, finns det ett oerhört stort behov av hjälp. Volontärerna har anpassat ett rum i sheltret just för katter. Kommunen betalar en viss summa per hund - det räcker till hundarnas mat och enklare veterinärvård.

Kattdoder och steriliseringar bekostas av privata donationer - det finns alltid stort behov av dessa.

Pengarna räcker tyvärr inte till vård av gamla hundar, speciellt de som har varit på hundhemmet i flera år och som - i princip - har ingen chans att bli adopterade.

2 svenska organisationer - Rotonda Dogs och V.O.F.F. - Värna Om FyrFotingar brukar åka ner och hälsa på några gånger per år - de kommer med gåvor och under några dagar klappar de hundarna, borstar, tar ut hundarna på en kort promenad, Den hjälpen värdesätts högt av personalen, även om vi alla vet att det skulle behövas mycket mer.

På bilder nedan - Polens karta med markerad shelter samt bilder på den bundna hunden:

Nedan några bilder från senaste resorna till sheltret:

Kastreringsprojekt för katter i Montenegro

Sedan 2017 har Djurskydd i Östeuropa stöttat ett kastreringsprojekt för katter i staden Bar med omgivning. Särskilt en av medlemmarna har bidragit mycket till detta. Det fungerade mycket bra och antalet katter i misär minskades ordentligt. Under 2023 uttryckte de lokala volontärerna där nere att behovet för hundar var större. Hundar är mer utsatta då de oftare söker sig till människor som inte alltid är snälla.

Sedan början av 2023 har föreningen därför valt att avveckla sina kastreringsprojekt för katter och istället inriktat sig på kastreringsprojekt för hundar. Men då en medlem brinner alldeles särskilt för katter, har denne fortsatt att finansiera ett kattkastreringsprojekt i Bar. Detta projekt fokuserar särskilt på katthonor som saknar ägare, men även på okastrerade katthonor som matas utomhus av ansvarsfulla och kattälskande privatpersoner i Bar-området. Det här projektet sköts av två kvinnliga volontärer i Bar som själva tar samtliga katterna till veterinären för kastrering och eventuell behandling av skador som katterna ådragit sig under hemlösheten. Dessa två volontärer försöker också hitta hem till kattungar, som kattmammor fött utomhus. Projektet har efter givarens önskan skett via DiÖ och fungerat mycket bra. Pengarna skickas direkt till den veterinärklinik i Bar som utför kastreringarna.

Sedan juni 2024 har samma medlem ekonomiskt stöttat kastreringar av just katter i staden Tuzi, som ligger på landsbygden utanför Podgorica i Montenegro. Där har föreningen sedan tidigare ett kastreringsprojekt för hundar. Katterna här lever i större kolonier och därför bör även en del hankatter kastreras för att undvika revirslagsmål mellan okastrerade hanar. Slagsmålen kan tyvärr förorsaka skador på katterna. Ett annat stort problem i detta område är det går kattpest i vissa av kolonierna. Pengar till kattpestvaccin saknas helt.

Vill du också stötta detta specifikt? Märk eventuell gåva "***Kattprojekt i Tuzi***".

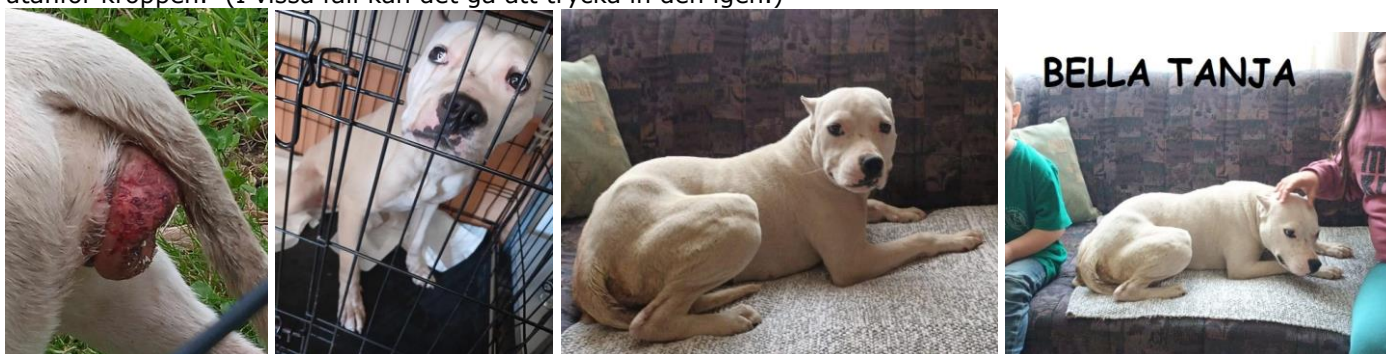

Serbien

Bella Tanja

I våras var Elida i Serbien som vanligt ute och kollade hur hemlösa hundar hade det, matade och pysslade om. Någon hade sett en vit hemlös tik med en otäck tumör under svansen. Och Elida hittade hunden. DiÖ betalar ju för kastreringar och hon frågade oss om vi kunde tänka oss att hjälpa även denna med veterinärkostnad. Och det kunde vi. Elida tog med hunden till veterinären Jelena som genast såg att det inte var någon tumör utan livmoderframfall.

Det är inte akut dödligt, men måste åtgärdas. Det innebär att livmodern helt eller delvis vrängt ut och syns utanför kroppen. (I vissa fall kan det gå att trycka in den igen.)

Tiken opererades och blev samtidigt också kastrerad.

Under konvalescensen visade det sig att hon var ovanligt social och trevlig. Elida blev mycket fäst vid henne och döpte henne till BELLA TANJA. Det kändes helt omöjligt att släppa ut henne på gatan igen, som var den ursprungliga planen.

Elida lyckades hitta en familj som tog hand om tiken tillfälligt. Även där skötte hon sig väldigt bra, älskade barn och kel. Så Elida gav sig inte, hon jobbade hårt för det, och lyckades till sist hitta en familj i Serbien som adopterade BELLA TANJA! Det är en mycket bra familj och hunden lever nu som en drottning, säger Elida! Slutet gott, allting gott!

Maggie

Elida fick häromdagen (början av november) ett samtal från en Prijepoljebo om att det låg en död hund vid en busshållplats. Väl där hittade hon förutom den döda hunden, en jakthundstik som var väldigt rund om magen. Högräktig, tänkte Elida och varskodde veterinären om att hon skulle komma in med en sjuk hund som troligen skulle föda när som helst. Men det var inga valpar, magen var full med vätska. Bilderna nedan visar före och efter att vätskan tappats ur. Hon är verkligen utmär glad.

Värden för lever, njurar och hjärta var inte så bra.

Vätskan tappades ur och tiken kastrerades. Hon var i dåligt skick och är nu hemma hos Elida. Hon ska få närande nyttig mat och sedan tror man att hon kan återhämta sig.

Det är en jakthund som fått namnet MAGGIE. Folk säger att hon varit hos jägare men fick valpar flera gånger så de kastade ut henne på en plats där hon inte kände igen sig o kunde hitta hem ifrån.

Vi håller tummarna för MAGGIE. Och hoppas att Elida kan hitta först ett fosterhem under sjuktiden och sedan ett riktigt hem för henne. Det är ingen gammal hund, 3 år ungefär, och mycket snäll och trevlig.

NÅGOT OM KASTRERING

DiÖ har alltid sett det som väldigt viktigt att bidra till att hemlösa hundar, framför allt tikar kastreras.

Men vad är egentligen kastrering och vad spelar det för roll hur man gör ingreppet?

Termen KASTRERING betyder på svenska att testiklarna på en hanhund tas bort. På en tik tas livmoder och äggstockar bort.

Vid STERILISERING kan sädesledare och äggledare klippas av men organen finns kvar men det blir inga valpar.

Ibland används båda begreppen för samma sak. På engelska säger man sterilize, neuter eller spay.

De hundar och katter som KASTRERAS via DiÖ, de kastreras, allt plockas bort.

Fördelen med det är för en tik, att de inte får livmoderinflammation, Pyometra. (I mycket enstaka fall kan det bli inflammation i delar av livmodern som kan ha blivit kvar, men det är ovanligt.)

Om en tik kastreras som ung minskar också risken för juvertumörer. Hos hanhundar minskar risken för prostatasjukdomar om de kastreras.

Man har konstaterat att kastrerade hundar lever längre. Tumörsjukdomar är något vanligare än hos okastrerade, men det tros bero på att de kastrerade lever längre.

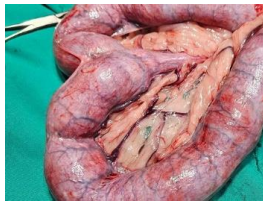
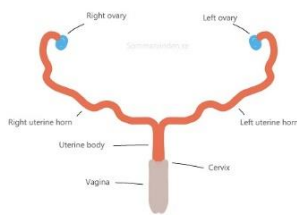
En tik kan kastreras även om hon är dräktig, men alla veterinärer gör inte detta ingrepp av "moraliska" skäl. Det var inte alltför länge sedan man hörde att folk var emot all kastrering av "moraliska" skäl. Särskilt då vad gäller hanar! Men den synen på saken minskar. Vi får nu höra att det är lättare att hitta hem för de kastrerade tikarna. Det är väldigt bra.

I Serbien har veterinären vi samarbetar med angående kastreringar informerat allmänheten om vikten av kastrering. Hon, Jelena Jecka Sipos, skriver:

"För hundrade gången.... kastrera dina tikar...."

Livmoderinflammation (pyometra) förekommer hos äldre, osteriliserade tikar. Det är svårt att diagnostisera, och behandling är bara kirurgi och sedan antibiotikabehandling. Risken är stor för en tik att "stryka med" i sepsis och det är svårt att återhämta sig efter ingreppet. Om du har tikar som du inte tänker avla på, KASTRERA DEM, du kommer att förlänga deras livslängd!"

Det är alltså inte bara för att undvika att gatorna svämmar över av oönskade valpar som oftast går ett grymt öde till mötes efter ett kort liv. Man kan rädda livet på sin egen tik genom att livmodern tas bort.

En inflammerad livmoder (den högra, bild från Jelena Jecka Sipos) full med bakterier, kan svullna upp flera gånger ursprunglig storlek.

Om livmodern spricker kan det leda till bukhinneinflammation och ibland sepsis.

Detta är livsfarligt och mycket akut.

I Sverige räknar man med att ca en fjärdedel av alla okastrerade tikar insjuknar i livmoderinflammation innan de hunnit fylla tio. Det är alltså viktigt även här hemma att vara uppmärksam, ha koll på symptom och snabbt att söka vård om man har en okastrerad tik.

Hur det går för en ensam tik på gatan i Serbien, det kan man lätt räkna ut.

Riga

I många år har vi med hjälp av er faddrar och medlemmar stöttat det fina och välskötta djurhemmet "A good home" i lettiska Riga. För närvarande har våra lettiska kollegor/vänner 35 hundar och 45 katter inhysta där. Det är inte helt fullsatt, eftersom man alltid försöker att ha några lediga platser för att kunna ta emot akuta fall.

Under detta år (2024) har man lyckats omplacera sammanlagt 120 hundar och 190 katter (fram till 1 november). Varje person/familj som vill ta hand om ett djur från djurhemmet intervjuas först och stor omsorg läggs ner på att hitta passande, nya ägare. Föräldrar får till exempel inte ge bort ett djur som en julklapp till sina barn och måste vara medvetna om vilket stort ansvar det medför att ha en ny, lurvig familjemedlem. Ibland gör personalen även hembesök hos blivande nya ägare, om det finns den minsta lilla tveksamhet, innan de får ta hem sin utvalda hund eller katt.

Det här året har djurhemmet även tagit emot cirka 25 hundar och några katter från volontärer i Ukraina. Det finns en hel del ukrainare som åker runt i krigsdrabbade områden och plockar upp övergivna husdjur i städerna och byarna. Ofta riskerar de sina liv för att rädda djuren. Våra lettiska kollegor har kontakt med flera av dem. Men man måste arbeta med stor försiktighet, eftersom djuren annars kan föra med sig rabies, en sjukdom som har varit utrotad i Lettland sedan 2012.

Djurhemmet har ett mycket bra rykte bland allmänheten samt hos företagare och politiker i Lettland, för att vara rent och välstädat, bra organiserat, och med kvalificerad veterinärvård och stor omsorg om djuren. Det finns alltid två personer som arbetar inne på hundavdelningen och två personer inne på kattavdelningen, en receptionist/administratör, en djurhemschef (vår kontaktperson Astrida) och en veterinär med sin egen lilla veterinärklinik (ett rum nära receptionen). Sedan har man dessutom en stor grupp med volontärer som kommer till djurhemmet för att socialisera djuren och ta promenader med dem i den närliggande skogen.

Precis som i Sverige har den ekonomiska situationen förvärrats i Lettland. Människor har blivit fattigare och har det svårt och det märks på att donationerna har blivit färre. Många personer stöttar fortfarande med pengar men det rör sig om mindre summor jämfört med för några år sedan. Djurhemmet får inte heller något ekonomiskt stöd från kommunen eller staten, annat än att man inte behöver betala för hyra av marken som byggnaden står på. En hel del privata företag ställer dock fortfarande upp med olika stödinsatser. För ett tag sedan behövde man till exempel ett nytt värmesystem i lokalerna och ett företag hjälpte till att installera det utan någon kostnad för djurhemmet. Våra lettiska kollegor är också väldigt tacksamma för den fasta summa som vår förening bidrar med varje månad, tack vare er faddrar och månadsgivare, det utgör en mycket viktig och trygg inkomstkälla.

På hemsidan patversme.lv finns mer information om verksamheten. Tyvärr är texterna skrivna på lettiska, men det finns massor av bilder på djuren, personalen och djurhemmet. Hör gärna av er till oss om ni har frågor!

Den äldsta hunden på djurhemmet är lilla, bedårande söta Daziz, 16 år. Hans tidigare ägare dog och han blev lämnad ensam kvar i huset ute på landet under lång tid, matad av några grannar då och då, tills någon förbarmade sig och räddade honom. Volontären heter Helen.

Hunden Nerro, 1 år, räddades från en alkoholiserad familj som vanvårdade honom, speciellt sonen behandlade honom illa.

Djurvårdaren Sabine håller i två valpar, som man kunde hämta hos en äldre dam med många djur hemma, även tiken är omhändertagen

Volontären Heidi leker med några glada unghundar på djurhemmet, att socialisera djuren är en viktig del av arbetet.

En än gång ett stort tack för allt ert stöd!

Monica Ohlsson

Ordförande Djurskydd i Östeuropa
Erik Dahlbergsgatan 49, 115 57 Stockholm

Tel: 0733-573 165

Pg: 10 04 56 – 3 Swish – 123 182 3806

E-post: monica@djurskyddiost.se